

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-91-18

Druk nr 2669

Warszawa, 26 czerwca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Porozumienia między
Rzeczpospolitą Polską a Republiką
Estońską o zmianie i zakończeniu
obowiązania Umowy między
Rzeczpospolitą Polską a Republiką
Estońską o wzajemnym popieraniu
i ochronie inwestycji, sporządzonej
w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Przedsiębiorczości i Technologii oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W drodze wymiany not dyplomatycznych z dnia 20 października 2017 r. oraz z dnia 19 marca 2018 r. zostało zawarte Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Porozumieniem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostało ono uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską
o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej
w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem

Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP zwróciło się do Ambasady Republiki Estońskiej w Warszawie w nocie DPT.2701.39.2017/01 z dnia 20 października 2017 r. z propozycją zawarcia *Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.* (dalej jako „Porozumienie”). W nocie zaproponowano, iż w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.* (Dz. U. z 1995 r. poz. 196), dalej jako „Umowa”, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy. W odpowiedzi Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Estońskiej wystosowało do Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP notę Nr./5.2 - 2/567 - 1 z dnia 19 marca 2018 r., w której wyraziło zgodę Republiki Estońskiej na zawarcie Porozumienia na warunkach zaproponowanych w nocie RP.

Obowiązywanie Umowy jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem UE, podobnie jak kwestionowane jest obowiązywanie wszystkich pozostałych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji zawartych między państwami członkowskimi UE (dalej jako „umowy intra-EU BIT”). W odniesieniu do RP Komisja Europejska zakończyła w listopadzie 2016 r. nieformalne postępowanie (tzw. EU Pilot) rozpoczęte w czerwcu 2015 r. i rozważa wszczęcie formalnego postępowania w sprawie niezgodności m.in. tej Umowy z prawem UE. Takie formalne postępowania Komisji Europejskiej toczą się już przeciwko Austrii, Holandii, Słowacji, Szwecji i Rumunii.

RP jest obecnie stroną umów intra-EU BIT zawartych z prawie wszystkimi państwami członkowskimi UE, z wyjątkiem Irlandii i Malty, z którymi RP nigdy nie zawarła tego typu umów, oraz Włoch, z którymi umowa wygasła w dniu 9 stycznia 2013 r. na skutek wypowiedzenia przez Włochy. Ponadto RP wypowiedziała, z uwagi na prawo UE, umowę intra-EU BIT zawartą z Portugalią (umowa wygaśnie w dniu 3 sierpnia 2019 r.).

Stanowisko RP wobec umów intra-EU BIT zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 3 czerwca 2011 r. Zgodnie z nim umowy intra-EU BIT powinny zostać wypowiedziane przez wszystkie państwa członkowskie UE, a najlepszym rozwiązaniem dla RP byłoby, aby wszystkie państwa członkowskie UE podjęły jednocześnie wspólną decyzję o rozwiązaniu umów intra-EU BIT za obopólną zgodą na mocy *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* (Dz. U. z 1990 r. poz. 439). Alternatywnie, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wśród państw członkowskich UE takiej jednomyślności RP, zgodnie z powyższym stanowiskiem, miała rozwiązać umowy intra-EU BIT zawarte z innymi państwami członkowskimi UE albo przez ich wypowiedzenie na warunkach określonych w tych umowach, albo na podstawie porozumienia stron.

W odpowiedzi RP skierowanej do Komisji Europejskiej we wrześniu 2015 r. w ramach ww. postępowania EU Pilot, RP podtrzymała gotowość do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT zawartych przez RP z innymi państwami członkowskimi UE. Wskazała, że spośród dostępnych i analizowanych przez RP metod osiągnięcia powyższego celu, jednostronne wypowiedzenie umów intra-EU BIT przez RP byłoby najmniej pożądanym rozwiązaniem. Po pierwsze, umowy intra-EU BIT zawarte przez RP nie przewidują możliwości wypowiedzenia ich w każdym czasie, ponieważ obowiązują roczne lub półroczne okresy wypowiedzenia lub wypowiedzenie może nastąpić jedynie w okresie poprzedzającym okres zakończenia ich cyklu obowiązywania. Po drugie, nawet skuteczne jednostronne wypowiedzenie umowy nie powoduje zakończenia obowiązywania jej postanowień na skutek specyficznych przepisów końcowych tych umów pozwalających na ochronę inwestycji w ciągu kolejnych lat po wypowiedzeniu umowy (tzw. klauzula przedłużonego obowiązywania umowy, *sunset clause*). O wiele lepszym sposobem, jak Polska wskazała, byłoby rozwiązanie umów intra-EU BIT na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy. RP podkreśliła w odpowiedzi do Komisji Europejskiej, że z uwagi na liczbę zawartych przez RP umów, jak również biorąc pod uwagę wielość umów zawartych przez państwa członkowskie UE, wydaje się, że najszybszym i najskuteczniejszym rozwiązaniem na obecnym etapie byłoby jednoczesne podjęcie przez państwa członkowskie UE wspólnej decyzji o rozwiązaniu umów intra-EU BIT bez konieczności zachowania klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, w

oparciu o porozumienie wielostronne, zawarte zgodnie z *Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.*

Z uwagi na dotychczasowy brak konsensusu państw członkowskich UE co do celowości i sposobu rozwiązania umów intra-EU BIT RP przystąpiła do realizacji opcji rozwiązania tych umów na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, wobec czego zawarcie tego Porozumienia jest dla RP zasadne.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W polsko-estońskich stosunkach prawno-traktatowych w zakresie współpracy gospodarczej obowiązuje m.in. ww. *Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.* Zapewnia ona inwestorowi i jego inwestycjom z państwa – Strony Umowy na terytorium państwa – drugiej Strony Umowy pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). Komisja Europejska ma poważne obawy, że umowy intra-EU BIT jako takie, w tym ww. Umowa, a także ich poszczególne postanowienia pokrywają się z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub mogą być z nimi sprzeczne, w szczególności z zasadami swobody przepływu kapitału, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa UE, takimi jak: zasada nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności prawa UE. Komisja Europejska podnosiła również zastrzeżenia dotyczące kwestii rozstrzygania sporów inwestycyjnych uregulowanej w dwustronnych umowach inwestycyjnych, w tym w ww. Umowie, co, zdaniem Komisji Europejskiej, „wydaje się być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów UE”.

Trybunał Sprawiedliwości UE (dalej jako „TSUE”) w wyroku wydanym w dniu 6 marca 2018 r. dotyczącym postępowania z wniosku sądu niemieckiego o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, sformułowanym w toku postępowania ze skargi Republiki Słowackiej o uchylenie wyroku sądu arbitrażowego wydanego na podstawie umowy intra-EU BIT zawartej między Czechosłowacją i Królestwem Niderlandów w 1991 r. z powództwa Achmea B.V. przeciwko Republice Słowacji (C-284/16) potwierdził zastrzeżenia Komisji Europejskiej i stwierdził, że klauzule arbitrażowe w umowach intra-EU BIT są niezgodne z prawem UE, gdyż naruszają autonomię prawa UE (TSUE nie

odnosił się do przepisów materialnych umów intra-EU BIT). Komisja Europejska, odnosząc się do wyroku TSUE, podkreśliła, że TSUE nie ograniczył swojej wykładni pod względem czasowym. Oznacza to, że klauzule arbitrażowe zawarte w umowach intra-EU BIT zostały przez TSUE uznane za sprzeczne z prawem UE ze skutkiem wstecznym. W przypadku nowych państw członkowskich UE wyrok TSUE wywołuje skutek od momentu akcesji do UE. To samo dotyczy zastosowania tzw. klauzul przedłużonego obowiązywania umowy. Komisja Europejska wskazała, że na państwach członkowskich UE ciąży obowiązek usunięcia umów intra-EU BIT z obrotu prawnego w celu zapewnienia pewności prawa. Ponadto w ocenie Komisji Europejskiej, wyrok TSUE ma znaczenie dla wszystkich postępowań arbitrażowych prowadzonych na podstawie umów intra-EU BIT oraz wewnątrzunijnego stosowania Traktatu Karty Energetycznej, a także dla wszystkich postępowań post-arbitrażowych (tj. postępowań ze skarg o uchylenie wyroków arbitrażowych oraz postępowań dotyczących uznania bądź stwierdzenia wykonalności tych wyroków). RP, która przystąpiła do postępowania, przedstawiała stanowisko wskazujące na sprzeczność umów intra-EU BIT z prawem unijnym. Stanowisko zbliżone do RP zajęła Komisja Europejska i wiele państw członkowskich UE.

Należy podkreślić, że wskutek sprzeczności z późniejszymi zobowiązaniami prawnomiędzynarodowymi Stron Umowy (RP i Republiki Estońskiej) wynikającymi z członkostwa w UE, zawarte w Umowie postanowienia dotyczące rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem nie mogą być stosowane. Mimo to rozwiązanie Umowy jest niezbędne w celu zapewnienia pewności prawa, jak również usunięcia z obrotu umowy międzynarodowej sprzecznej z porządkiem prawnym UE. Zawarcie przedmiotowego Porozumienia pozwoli zatem doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-estońskie.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Zawarcie Porozumienia nie powinno mieć konsekwencji politycznych. Państwa członkowskie UE, w tym RP, jak i Republika Estońska, zostały wezwane przez Komisję Europejską do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT.

Porozumienie nie będzie miało negatywnych skutków społecznych, wręcz przeciwnie, należy oczekiwać, że zostanie ono życzliwie przyjęte z uwagi na publiczną krytykę w Polsce umów intra-EU BIT i międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego.

Zawarcie Porozumienia nie powinno wpłynąć na stosunki gospodarcze między RP a Republiką Estońską. Umowę zawarto w czasie, kiedy ani RP ani Republika Estońska nie były członkami UE. Obecnie, w obu państwach, poziom prawodawstwa oraz dostęp do powszechnego sądownictwa dają inwestorom zagranicznym gwarancję ochrony inwestycji z możliwością dochodzenia swoich praw na drodze sądowej.

Według danych GUS za 2015 r. w RP zarejestrowano 48 spółek z udziałem kapitału estońskiego, z czego 14 zatrudniało powyżej 9 osób. Podstawowy kapitał udziałowców estońskich wynosił łącznie 47,4 mln zł, co stanowiło 0,02% kapitału udziałowego spółek zagranicznych zarejestrowanych w RP ogółem. Na liście dużych inwestorów PAIH pod koniec 2017 r. odnotowano 6 spółek estońskich (Navirec, Elme Metall Poland, BPT Real Estate, Norstat Polska, Casino-Polonia-Wrocław, Wendre Poland). Stan bezpośrednich inwestycji estońskich w RP według danych NBP na koniec 2016 r. wyniósł 21,2 mln euro (0,012% kapitału zagranicznego ogółem) – zwiększony o 9,5 mln euro w stosunku do roku 2015 (11,7 mln euro). Według estońskiego Urzędu Statystycznego zainwestowany w RP kapitał estoński w 2015 r. wynosił 46 mln euro, co stanowi 0,82% kapitału estońskiego zainwestowanego za granicą i stawiało RP na 15 pozycji w tej kategorii. Do największych inwestycji estońskich w RP należy inwestycja estońskiej spółki Wendre AS należącej do szwedzkiej grupy Wendre Scandinavia AB, która zainwestowała ok. 25 mln zł w zakład produkcji poduszek w Kostrzynie nad Odrą.

Według NBP stan polskiego zaangażowania kapitałowego w Republice Estońskiej pod koniec 2016 r. wynosił 9,2 mln euro, stanowiąc 0,04% kapitału polskiego zainwestowanego za granicą (odnotowano wzrost kapitału netto o 0,7 mln euro w stosunku do 2015 r.). Według danych estońskiego Urzędu Statystycznego zainwestowany w Republice Estońskiej kapitał polski pod koniec 2015 r. wynosił 38,3 mln euro, co stanowiło 0,22% inwestycji zagranicznych ogółem i stawia RP na 30 pozycji w tej kategorii. W rejestrze gospodarczym Republiki Estońskiej występuje 38 firm z polskim udziałem, z tego dwie o istotnym kapitale akcyjnym: LPP Retail Estonia OU (ok. 256 tys. euro) oraz Primulator Eesti AS (192 tys. euro). Od 2005 r. widoczna jest działalność polskich inwestorów finansowych w Republice Estońskiej. Polska firma Inter Cars operująca w sektorze handlu częściami samochodowymi otworzyła w połowie 2016 r. swój oddział w Republice Estońskiej z zamiarem ekspansji na tym rynku.

Ówczesne Ministerstwo Rozwoju poinformowało samorządy gospodarcze (Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Rada Biznesu, Business Centre Club) o planach rozwiązania Umowy i zwróciło się do nich o przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

- czy inwestorzy polscy na rynku estońskim w przypadku ewentualnych działań dyskryminujących ich inwestycje korzystali lub rozważali możliwość wniesienia sporu przeciwko Republice Estońskiej? Czy w takim wypadku korzystali/korzystaliby z postępowania przed sądem powszechnym czy też przed międzynarodowym arbitrażem inwestycyjnym?
- czy zdaniem polskich inwestorów ochrona ich inwestycji w regulacjach Republiki Estońskiej oraz w prawie UE jest niewystarczająca? Jeżeli tak, to w jakim zakresie?
- czy wygaśnięcie Umowy pogorszyłoby warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Republice Estońskiej i ochrony praw inwestorów? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim stopniu?

Samorządy gospodarcze udzieliły ogólnej odpowiedzi, iż mimo że inwestorzy nie korzystają z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT (pozywają państwa przed sądami powszechnymi), powołują się na ich obowiązywanie w dyskusjach z organami danego kraju przy zaistnieniu sporu. Jeżeli musieliby aktywnie dochodzić swoich roszczeń, powołując się na umowy intra-EU BIT, wybraliby procedurę arbitrażu na podstawie umowy intra-EU BIT (szczególnie fundusze inwestycyjne lokujące aktywa w instrumenty udziałowe polskich przedsiębiorstw inwestujących w państwach członkowskich UE, dla których rozwiązanie umów mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ocenę ryzyka związaną z inwestowaniem). Główną barierą w korzystaniu z arbitrażu są jego wysokie koszty. Prawo materialne w państwach członkowskich UE oraz na poziomie UE zawiera niezbędne standardy gwarantujące zagranicznym inwestorom równe i sprawiedliwe traktowanie, natomiast problemem jest egzekwowanie tego prawa. Wskazywano na czasochłonność procedur, brak profesjonalizmu i obiektywizmu w podejmowaniu decyzji przez właściwe organy. Zdaniem polskich inwestorów międzynarodowy arbitraż inwestycyjny pozwala prowadzić postępowanie w sposób odformalizowany, elastyczny i neutralny. Generalnie zdaniem samorządów gospodarczych i polskich przedsiębiorców dla ich bezpieczeństwa i ekspansji umowy intra-EU BIT są pożądane. Tym niemniej samorządy gospodarcze odnotowują

stanowisko Komisji Europejskiej wobec umów intra-EU BIT i wszczęte przez nią postępowania.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wynika, że zarówno polscy jak i estońscy inwestorzy nie kierowali, na podstawie ww. Umowy, roszczeń do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych przeciwko, odpowiednio, Republice Estońskiej i RP. Generalnie odnotowano tylko trzy przypadki skorzystania przez polskich inwestorów z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi (na podstawie umów intra-EU BIT z Rumunią – przed przystąpieniem Rumunii do UE, Słowacją i Cyprzem). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Prokuratorię Generalną RP na dwadzieścia sześć postępowań arbitrażowych, w których Prokuratoria Generalna RP od 2006 r. wykonywała lub wykonuje zastępstwo procesowe RP, szesnaście dotyczyło lub dotyczy sporów wniesionych przez inwestorów zagranicznych na podstawie umów intra-EU BIT (zawartych z Austrią, Francją, Niemcami, Cyprzem, Holandią, Belgią i Luksemburgiem, Republiką Czeską, Wielką Brytanią). Mimo dużego odsetka wygrywanych spraw (w tym ugody) Polska ponosi wysokie koszty postępowań arbitrażowych: zaliczki na koszty postępowania (w tym wynagrodzenie arbitrów), opinie biegłych, zorganizowanie rozpraw, tłumaczenia, udział świadków oraz koszty zastępstwa procesowego. Zgodnie z informacjami byłego Ministerstwa Skarbu Państwa, RP w związku z postępowaniami arbitrażowymi poniosła od 2006 r. koszty w wysokości ok. 53 mln zł. Porozumienie z Republiką Estońską może więc potencjalnie istotnie zmniejszyć obciążenie państwa pod względem finansowym, ponieważ nie będzie zachodzić konieczność ponoszenia znaczących kosztów, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Zawarcie Porozumienia nie naruszy polskiego porządku prawnego i doprowadzi do usunięcia niezgodności Umowy z prawem UE. Zachowanie klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy po wygaśnięciu Umowy oznaczałoby utrzymywanie niezgodności Umowy z prawem UE przez kolejne dziesięć lat, zgodnie z art. 13 ust. 2 Umowy.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem

Porozumienie ma rangę umowy międzypaństwowej. Rozwiązana Umowa jest traktowana w polskim porządku prawnym jako umowa ratyfikowana za uprzednią zgodą

wyrażoną w ustawie, stosownie do art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Dlatego też związanie RP Porozumieniem nastąpi również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tym bardziej że Porozumienie dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich (w zakresie wygaszania prawa do kierowania skargi do międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego), spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy (zasady prowadzenia działalności gospodarczej, ochrona prawa własności, kwestia wywłaszczenia oraz odszkodowania w tym zakresie), a więc spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

DPT.2701.39.2017/1

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Estońskiej w Warszawie i ma zaszczyt zaproponować zawarcie Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r. (dalej zwanego „Porozumieniem”), o następującej treści:

1. Traci moc Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.
2. Strony Porozumienia uzgodniły, że w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy Umowy, o której mowa w punkcie 1, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy.

Uznając, że Republika Estońska wyraża zgodę na powyższą propozycję, Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej proponuje, aby niniejsza nota wraz z odpowiedzią na nią stanowiły Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r. Porozumienie wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania późniejszej noty potwierdzającej spełnienie wymogów prawa wewnętrznego niezbędnych do wejścia w życie tego Porozumienia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Estońskiej wyrazy najwyższego poważania.

Warszawa, 20 października 2017 r.

MINISTER
Tomasz Siemieniowski
PODSEKRETARZ STANU

Ambasada Republiki Estońskiej
w Warszawie

70. 10. 2017
+ 20. 10. 2017

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Republiki Estońskiej

Nr /5.2-2/567-1

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Estońskiej przesyła wyrazy szacunku Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i ma zaszczyt odnieść się do noty Nr. DPT.2701.39.2017/1 z dnia 20 października 2017r., która brzmi jak poniżej:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Estońskiej w Warszawie i ma zaszczyt zaproponować zawarcie Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r. (dalej zwanego „Porozumieniem”), o następującej treści:

1. Traci moc Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 6 maja 1993 r.
2. Strony Porozumienia uzgodniły, że w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy Umowy, o której mowa w punkcie 1, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy.

Uznając, że Republika Estońska wyraża zgodę na powyższą propozycję, Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej proponuje, aby niniejsza nota wraz z odpowiedzią na nią stanowiły Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r. Porozumienie wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania późniejszej noty potwierdzającej spełnienie wymogów prawa wewnętrznego niezbędnych do wejścia w życie tego Porozumienia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Estońskiej wyrazy najwyższego poważania.”

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Estońskiej potwierdza, że powyższe jest możliwe do przyjęcia przez Republikę Estońską. Wobec tego nota Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i niniejsza nota stanowiąca odpowiedź stanowią Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 6 maja 1993 r., które wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania późniejszej noty o spełnieniu wewnętrznych wymogów prawnych do wejścia w życie wyżej wymienionego Porozumienia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Estońskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej wyrazy najwyższego poważania.

Tallin, 19 marca 2018 r.

REPUBLICA ESTONIA
Tallin, 19. märts 2018

DPT.2701.39.2017 / 1

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland presents its compliments to the Embassy of the Republic of Estonia in Warsaw and has the honor to propose conclusion of the following Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw (hereinafter "Agreement"):

1. The Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw, is terminated.
2. The Parties to the Agreement agreed that in respect of investments made prior to the date when the Agreement mentioned in paragraph 1 terminates, none of its provisions remains in force.

On the understanding that the Republic of Estonia agrees with this proposal, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland proposes that this Note together with the reply Note constitute the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw. The Agreement shall enter into force three months after the date of receiving later note confirming completion of requirements of internal laws necessary for the entry into force of this Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of the Republic of Estonia the assurances of its highest consideration.

Warsaw,   October 2017

Embassy of the Republic of Estonia
in Warsaw

of Foreign

No 15.2-2/567-1

NOTE VERBALE

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Estonia presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland and has the honour to refer to the latter's Note No DPT.2701.39.2017/1 dated 20 October 2017, which reads as follows:

"The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland presents its compliments to the Embassy of the Republic of Estonia in Warsaw and has the honor to propose conclusion of the following Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw (hereinafter "Agreement"):

1. The Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw, is terminated.
2. The Parties to the Agreement agreed that in respect of investments made prior to the date when the Agreement mentioned in paragraph 1 terminates, none of its provisions remains in force.

/...2

To the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland
WARSAW

On the understanding that the Republic of Estonia agrees with this proposal, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland proposes that this Note together with the reply Note constitute the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw. The Agreement shall enter into force three months after the date of receiving later note confirming completion of requirements of internal laws necessary for the entry into force of this Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of the Republic of Estonia the assurances of its highest consideration."

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Estonia confirms that the foregoing is acceptable to the Republic of Estonia. Accordingly, the Note of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland and the present reply Note shall constitute the *Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed on 6th of May 1993 in Warsaw*, which shall enter into force three months after the date of the later notification of completion of the internal legal procedures for the entry into force of the above-mentioned Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Estonia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland the assurances of its highest consideration.

Tallinn, 19 March 2018

Warszawa, 8 czerwca 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.802.2017 / 7/dl

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej
projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rzeczypospolitą Polską a Republiką
Estońską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczypospolitą Polską a
Republiką Estońską o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie
dnia 6 maja 1993 r.,
wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej
w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zup. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu